

Sygn. akt I C 167/18 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 maja 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. przeciwko K. B.

o zapłatę

o r z e k a :

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wytoczył powództwo przeciwko K. B. o zapłatę kwoty 1 876,83 złotych wraz z

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 070,69 zł od dnia 18.01.2018r. do dnia zapłaty,

- odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP nie przekraczającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 806,14 zł od dnia 18.01.2018r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego zawartej 10 sierpnia 2009 roku pomiędzy pozwanym, a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwanego w części dotyczącej warunków spłaty, wskazana wyżej umowa została wypowiedziana. W związku z brakiem spłaty należności wynikającej z tej umowy, wierzyciel pierwotny wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie, po uzyskaniu klauzuli wykonalności, wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności, zawartej pomiędzy powodem a wierzycielem pierwotnym 29 czerwca 2015 roku, powód nabył przedmiotową wierzytelność wraz z prawem do naliczania odsetek. Pozwany został zawiadomiony o zmianie wierzyciela i wezwany do dobrowolnej spłaty zadłużenia w terminie 7 dni, jednakże określony termin upłynął bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczy wydany w niniejszej sprawie w dniu 31 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy w Piszcu nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany K. B. wniósł sprzeciw żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2017 roku wydaną w sprawie III CZP 17/17, pozwany podniósł, że zważywszy na fakt, iż przedmiotowe powództwo zostało wytoczone przez kolejnego wierzyciela nie będącego bankiem, skuteczność odnośnie przerwania biegu przedawnienia przez bankowy tytuł egzekucyjny – jest wyłączona.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podniósł, iż ewentualne przedawnienie przedmiotowego roszczenia nie powoduje, iż zobowiązanie pozwanego wygaśnie, a jedynie może skutkować brakiem możliwości uzyskania przez powoda tytułu egzekucyjnego. Zobowiązanie pozwanego będzie nadal istniało. Przekształci się jedynie w zobowiązanie naturalne (niezupelne). Wierzytelność będzie mogła stanowić przedmiot publicznej oferty sprzedaży wierzytelności, a także przedmiot potrącenia. Ponadto warto mieć na uwadze, że organy podatkowe oraz sądy administracyjne stoją obecnie na stanowisku, że z chwilą przedawnienia zobowiązania, dłużnik uzyskuje przychód, w konsekwencji czego zobowiązany jest do uiszczenia podatku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 sierpnia 2009 roku K. B. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej furora, na mocy której Bank przyznał K. B. limit kredytowy w rachunku bankowym do kwoty 1 000 złotych oraz wydał mu kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytowego.

K. B. nie wywiązał się z warunków powyższej umowy, w związku z czym L. Bank wypowiedział przedmiotową umowę, a następnie w dniu 2 marca 2011 roku wystawił przeciwko K. B. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu została nadana klauzula wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Pieszku wydanym 12 lipca 2011 roku w sprawie I Co 699/11.

(okoliczności bezsporne: dowód: umowa k. 52-53; bankowy tytuł egzekucyjny k. 54; postanowienie Sądu Rejonowego w Pieszku k. 55)

Na podstawie umowy zawartej w dniu 29 czerwca 2015 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., będąca następcą prawnym (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., przeniosła przysługującą jej względem K. B. wierzytelność, na rzecz (...) (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W..

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 21-34; odpis z KRS k. 40-48; wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 49; zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 50)

W dniu 18 stycznia 2018 roku (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł pozew przeciwko K. B..

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Bezspornym jest, że pozwanego i pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą we W. łączyła umowa o przyznanie limitu kredytowego oraz umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej furora, która następnie została wypowiedziana przez pożyczkodawcę z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Niewątpliwie, zarówno złożenie wniosku o nadanie sądowej klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak też wszczęcie postępowania egzekucyjnego w oparciu o taki tytuł wykonawczy, na podstawie art. 123 § 1 pkt 1, przerywa bieg przedawnienia roszczenia, jako czynności przedsiębiorzone w celu egzekwowania roszczeń.

Z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź zakończenia postępowania egzekucyjnego na skutek jego umorzenia z powodu bezskuteczności egzekucji, bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym zaczyna biec od nowa.

W sytuacji cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, co wynika jasno z treści przepisu art. 509 § 2 k.c. Jednakże, gdy wierzytelność została objęta bankowym tytułem egzekucyjnym, wówczas sytuacja prawna cesjonariusza jest inna, niż nabywcy wierzytelności stwierdzonej innym, niż bankowy tytuł egzekucyjny, tytułem wykonawczym. Bezspornym jest, że prawo do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych posiadały jedynie banki, i tylko na ich rzecz mogła być nadana sądowa klauzula wykonalności. W razie nabycia wierzytelności wynikającej z bankowego tytułu egzekucyjnego przez podmiot nie będący bankiem, nie mógł on egzekwować roszczenia w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny, tylko musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu cywilnego i dopiero w ten sposób uzyskany tytuł wykonawczy mógł być podstawą dochodzenia roszczeń przez ów podmiot. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016r. III CZP 29/16 wyraźnie wskazał, iż skoro przywilej wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych został przyznany jedynie bankom, a tytuł ten nie może być podstawą egzekucji na rzecz innych podmiotów niż banki, to również materialno-prawne skutki wszczęcia egzekucji, jako czynności wierzyciela prowadzącej do przerwania biegu terminu przedawnienia, dotyczą tylko wierzyciela – banku, a nie nabywcy wierzytelności, który bankiem nie jest. „Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo” (vide: w/w przywołana uchwała SN).

Tym samym, na gruncie niniejszej sprawy, doszło do przedawnienia roszczenia o zapłatę wierzytelności, wynikającej z umowy zawartej w dniu 10 sierpnia 2009 roku pomiędzy L. Bankiem a K. B., albowiem przerwanie biegu terminu przedawnienia w/w roszczenia, na skutek wniesienia wniosku o nadanie sądowej klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i wszczęcia postępowania egzekucyjnego, odniosło skutek jedynie pomiędzy pierwotnym wierzycielem, czyli bankiem a pozwanym. W związku z tym, powodowy fundusz sekurytyzacyjny nie może powoływać się na okoliczność przerwania biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym.

Jak wynika z treści bankowego tytułu egzekucyjnego roszczenie w nim stwierdzone było wymagalne najpóźniej z datą wystawienia tytułu tj. 02.03.2011r., a więc to od tej daty zaczął biec termin przedawnienia wierzytelności wynikającej z w/w umowy zawartej pomiędzy bankiem a pozwanym. Termin ten upłynął zatem w dniu 02.03.2013r.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje bowiem dwuletni termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o kartę kredytową. Niewątpliwie przedmiotowa umowa zawarta została pod rządami ustawy z dnia 12.09.2002r. o elektronicznych środkach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385), która obowiązywała do 07.10.2013 r., tj. wejścia w życie ustawy z dnia 12.07.2013r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych (...)(Dz.U. z 2013 r. poz. 1036). Zgodnie z art. 6 ustawy o elektronicznych środkach płatniczych, roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat.

Na marginesie wskazać należy, iż nawet przy zastosowaniu przepisów kodeksu cywilnego dotyczącego przedawnienia roszczeń, przedmiotowe roszczenie dochodzone pozwem również uległo przedawnieniu. Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - 3 lata. Wierzycielem pierwotnym w ramach niniejszej sprawy był bank i to z jego zawodową działalnością polegającą na udzielaniu różnorodnych kredytów i przyjmowaniem zabezpieczeń wiąże się dochodzone roszczenie, co determinuje przyjęcie trzyletniego terminu przedawnienia dla roszczenia dochodzonego pozwem.

Także czynność procesowa podjęta przez powoda polegająca na wniesieniu pozwu o zapłatę nie przerwała biegu terminu przedawnienia, gdyż została podjęta już po upływie tegoż terminu.

W tym stanie sprawy, uznając, iż roszczenie powoda względem pozwanego wynikające z przedmiotowej umowy, uległo przedawnieniu, Sąd na podstawie art. 118 k.c. w zw. art. 117 § 2 k.c. powództwo oddalił.